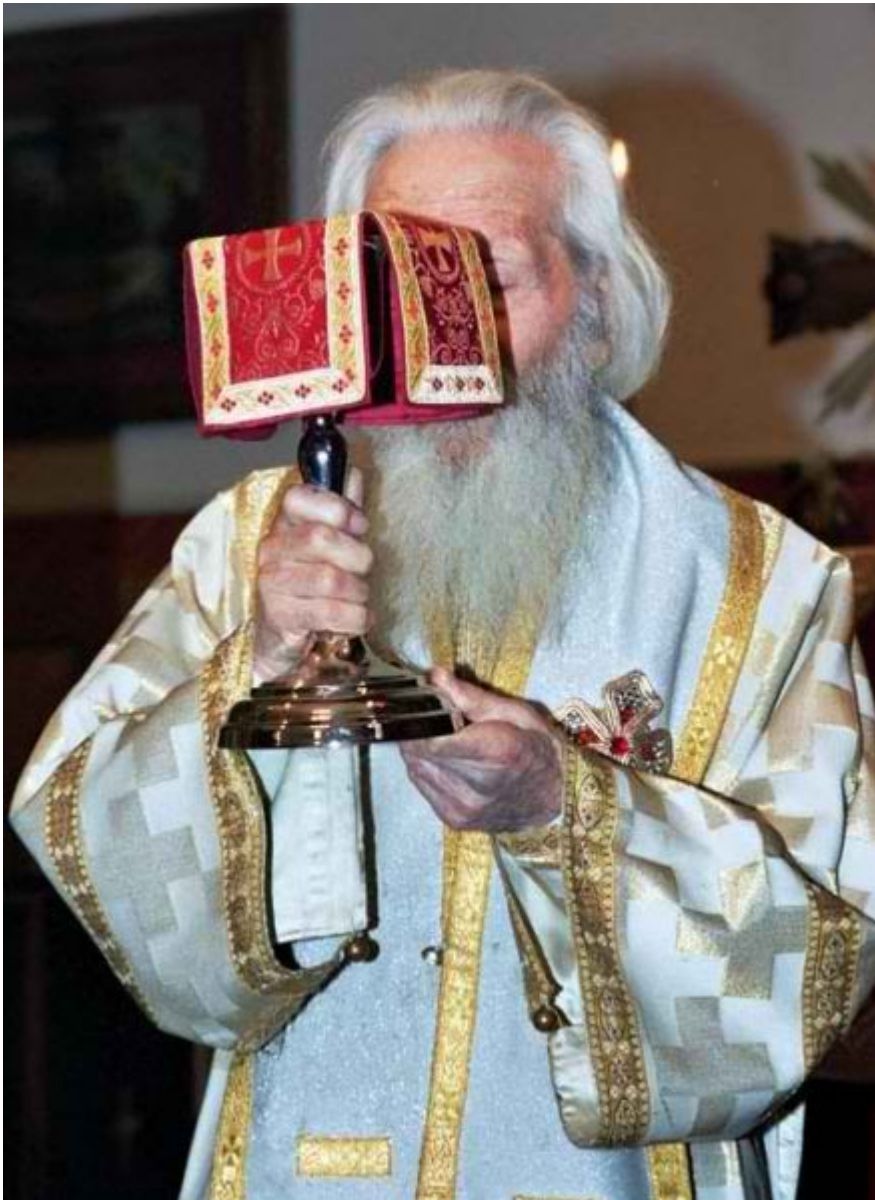


10 Σεπτεμβρίου 2014

## Στιγμές από το βίο του Αρχιμ. Ιωακείμ Σπετσιέρη, Νεοσκητιώτη († Σεπτέμβριος 1943)

/ [Πεμπουσία](#)

Image not found or type unknown



\* Κάποτε σε πανηγύρι της Νέας Σκήτης ο Δικαίος τον διέταξε να ξεφορέση και να μη λάβη μέρος στη Θ. Λειτουργία. Ο π. Ιωακείμ, χωρίς να ταραχθή καθόλου, έκαμε όπως του είπαν, κάθησε στο στασίδι, και παρακολούθησε τη Θ. Λειτουργία ατάραχος. Κατόπιν πήγε στην τράπεζα που παρέθεσε ο Δικαίος, και έφαγε σαν να

μη συνέβη τίποτε. Τέτοια ήταν η ανεξικακία και η υπομονή του.

\* Ο π. Ιωακείμ υπηρέτησε στη Χαλκίδα ως ιεροκήρυξ. Στον υποτακτικό του είπε κάποτε μια κυρία από τη Χαλκίδα: «Έδινε εξετάσεις το παιδί μου στη σχολή Ευελπίδων. Πήγα στον π. Ιωακείμ και τον παρεκάλεσα να προσευχηθή για να πετύχη το παιδί μου. Μου απάντησε: Αυτή τη στιγμή που μου το λες, έχει επιτύχει ο γυιος σου. Έτσι κι έγινε».

\* Στην Κόρινθο έκαμε ιεροκήρυξ οχτώ χρόνια. Δυο κοπέλλες που εξομολογούντο στον π. Ιωακείμ, πήγαν ένα βράδυ να τον ιδούν και τους έλεγε πολλά δια την ωφέλειαν της ψυχής. Είχε βραδυάσει και ο πνευματικός άναψε τη λάμπα. Φώτα δεν υπήρχαν. Εκεί που συζητούσαν, βλέπουν στον ώμο του π. Ίωακείμ ενα περιστέρι!

Αυτό το βεβαίωσε στον υποτακτικό του π. Θεοφύλακτο μια από τις κοπέλλες που τον είδαν.

\* Όταν έψαλλαν «την Τιμιωτέραν...» δεν θυμιάζε τις εικόνες, όπως συνήθως γίνεται, αλλά άφηνε το θυμιατό κάτω από την εικόνα της Παναγίας μας. Δεν ήθελε, ενώ μεγαλύνουμε ψάλλοντας την μητέρα του Θεού, να γυρίζουμε στο ναό, θυμιάζοντας τις εικόνες.

\* Μια φοιτήτρια προσπαθούσε να παντρευτή ένα φοιτητή, ο οποίος προοριζόταν για άγαμος κληρικός. Ο π. Ιωακείμ τον συμβούλευε να προσέχη. Το έμαθε η φοιτήτρια, πήγε στον γέροντα, τον βρήκε, άρχισε να τον βρίζη. Κάποια στιγμή του λέει θυμωμένη: «Νά σκάσης, εγώ θα τον πάρω». Μόλις γύρισε σπίτι της έπεσε βαρειά άρρωστη, κοντά στο θάνατο. Η μητέρα της αμέσως μόλις έμαθε την αιτία, έτρεξε, βρήκε τον π. Ιωακείμ και τον έφερε στο σπίτι. Ο Γέροντας προθυμοποιήθηκε, πήγε στο σπίτι της, την διάβασε, την συχώρεσε, κι έτσι γλύτωσε από τον κίνδυνο.

\* Ένα καιρό ο π. Ιωακείμ λειτουργούσε στον ιερό ναό των Αγίων Ασωμάτων, στην ιερά μονή Πετράκη. Κατά τη διάρκεια της Θ. Λειτουργίας, ένας διάκονος που δεν είχε λάβει μέρος στο μυστήριο, και ευρίσκετο εκτός του ιερού, μπήκε στο ιερό βήμα και έλεγξε έντονα τον π. Ιωακείμ. Ο Γέροντας ατάραχος του απάντησε: «Διάκονε, παιδί μου, δεν σε βλέπω να στέκεσαι καλά». Μόλις έκανε να βγη ο διάκονος από το ιερό, έπεσε αμέσως κι έσπασε το πόδι του. Ο π. Ίωακείμ, όταν τελείωσε η Θ. Λειτουργία, τον επισκέφθηκε να ιδή πως πάει. «Γέροντα», τον ρωτάει ο διάκονος, «με καταράστηκες;». «Όχι παιδί μου», απαντάει ο π. «Ιωακείμ, «αλλά πως τόλμησες να κάνης αυτό μέσα στο ιερό, την ώρα της Θ. Λειτουργίας, εκεί που τρέμουν κι αυτοί οι άγγελοι;».

\* Ό,τι κακό κι αν του έκαμναν, ποτέ δεν καταριόταν. Είχε πάντα υπ' όψιν του το

«Ευλογείτε και μη καταράσθε» (Ρωμ. ιβ' 14). Γιαυτό και όσους τον επικραίνανε, τους μνημόνευε πρώτους κατά την προσκομιδή.

\* Άλλοτε ένας μοναχός, ο π. Γ., ύβρισε τον γέροντα Ιωακείμ, χωρίς να υπάρξει αιτία. Κατά τη διάρκεια που τον ύβριζε, ο γέροντας δεν μιλούσε καθόλου. Όταν έφυγε ο π. Γ., λέει στον π. Θεοφύλακτο: «Παιδί μου, τι τον έκανα και με ύβρισε;»

Φθάνοντας στο σπίτι του ο π. Γ. έπεσε από την απλωταριά και χτύπησε άσχημα το πόδι του. Όταν συνήλθε, θέλησε να πάει στο μοναστήρι του Άγιου Παύλου. Στο δρόμο βρήκε ένα μουλάρι που δεν κλωτσούσε ποτέ, αντιθέτως ήταν πολύ ήμερο. Μόλις ο π. Γ. το πλησίασε ανύποπτος, του έδωσε ένα δυνατό χτύπημα στο ίδιο πόδι, που είχε χτυπήσει πέφτοντας από την απλωταριά.

\* Κάποτε ο γέροντας ήθελε να ταξιδέψει με το καράβι. Ανεβαίνοντας τη σκάλα του караβιού, ένας επιβάτης άρχισε να τον ειρωνεύεται: «Παπάς είναι μαζί μας, δεν θα πάμε καλά σήμερα». Και ο π. Ιωακείμ απαντά: «Όλοι καλά θα πάμε, μόνον εσύ δεν θα πας καλά». Σε λίγο λειτούργησε η θεία δίκη. Τον έπιασε μια ζάλη και έπεσε μέσα στη μαούνα. Τον εσήκωσαν, και αφού συνήλθε, έβαλε μετάνοια στο γέροντα, και του ζήτησε συγγνώμη.

\* Μια κυρία στην Αθήνα παρακαλούσε τον γέροντα να προσευχηθεί ν' απόκτηση παιδί, επειδή ήταν στείρα. «Θά πάω στο Άγιον Όρος να προσευχηθώ και θα σου γράψω» της είπε. Πράγματι, προσευχήθηκε επί είκοσι μέρες έντονα για την υπόθεση αυτή - συχνά όταν του ζητούσαν κάτι, έπρεπε να περάσουν είκοσι μέρες να προσευχηθεί και μετά να απαντήσει - και μετά από εικοσαήμερο έγγραφε στην κυρία τα εξής: Δεν πρόκειται να απόκτησης παιδί, διότι δεν θα το διαπαιδαγώγησης Χριστιανικά και θα κολαστή η ψυχή του. Γιαυτό ο Θεός δεν σου δίνει παιδί. Αυτή την πληροφορία πήρα από την προσευχή μου.

\* Κάποτε που συνέβη να ταξιδεύη ο γέροντας, ο καπετάνιος εγκατέλειψε την υπηρεσία του και έπαιζε με παλιογυναίκες. Ο γέροντας αναστέναξε γι' αυτό και στεναχωρέθηκε. Σε λίγο ακούστηκε ένας φοβερός κρότος: Είχε χαλάσει η μηχανή. Στην αρχή νόμισαν ότι χτύπησαν σε βράχο. Ύστερα σιγά - σιγά αράξανε στη Στυλίδα, και ματαιώθηκε το ταξίδι.

\* Πολλές φορές ο π. Ιωακείμ λειτουργούσε στο Άμαλίειο, στην Αθήνα, όπου εκκλησιαζόταν η βασίλισσα Όλγα. Με την βασίλισσα γνωριζόταν και πήγαινε πολλές φορές στο παλάτι. Ήθελε η βασίλισσα να γίνη ο π. Ιωακείμ δεσπότης και να τον στείλη στη Ρωσσία.

\* Στην Αθήνα ο π. Ιωακείμ έμενε στο μετόχι του Παναγίου Τάφου. Μια γυναίκα που έχανε τα παιδιά της, την τελευταία φορά είχε απελπισθή και από τους γιατρούς,

έμαθε για τον γέροντα, πήγε, τον βρήκε, έπεσε στα πόδια του και τον παρακάλεσε να προσευχηθή. Ο γέροντας αμέσως την πηγαίνει στο ναό των Αγίων Αναργύρων, που είναι στο μετόχι του Παναγίου Τάφου, και της δίνει τα ιερά λείψανα των Αγίων Αναργύρων λέγοντας: «Κράτησε τα επάνω σου». Ύστερα της διάβασε διάφορες ευχές, προσευχήθηκε και της λέει: «Μη φοβάσαι, θα απόκτησης παιδί». Και πράγματι έτσι κι έγινε. Η γυναίκα χάρηκε πολύ και ζητούσε φωτογραφία από το γέροντα να την έχη σπίτι της για ευλογία και προστασία.

[Συνεχίζεται]